

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Sağlık Bakanı Sayın Prof. Dr. Kemal Memişoğlu tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

Sağlıkta Görünmeyen Sorunlar: Diş Hekimliğinde Sistemsel İhmal ve Çifte Standart

Sağlık sistemi yalnızca büyük hastaneler, yüksek teknolojiye sahip cihazlar ve kalabalık istatistiklerden ibaret değildir. Gerçek sağlık hizmeti; en kırılgan, en çok ilgiye ihtiyaç duyan Vatandaşa ne kadar ulaşabildiğinizle ölçülür. Bugün diş hekimliği alanında yaşanan bazı uygulamalar ise bu temel ilkenin ciddi şekilde ihlal edildiğini göstermektedir.

Özellikle gelişim geriliği, otizm, down sendromu gibi özel durumlara sahip bireyler için ağız ve diş sağlığı hizmeti almak, başlı başına bir mücadeleye dönüşmüş durumdadır. Bu bireyler standart hasta değildir; daha fazla zaman, daha fazla sabır ve özel yaklaşım gerektirir. Ancak mevcut sistem, bu ihtiyacı karşılamak yerine bu Vatandaşlarımızı kalabalık hastane koridorlarında kaybolmaya mahkûm etmektedir.

Devlet Hastanelerinin yoğunluğu ortadadır. Hekimler, kısa sürelerde çok sayıda hastaya bakmak zorunda bırakılmaktadır. Böyle bir ortamda özel ilgi gerektiren bireylere yeterli zaman ayrılması zaten yapısal olarak mümkün değildir. Bunun üzerine bir de ihaleler yoluyla temin edilen düşük maliyetli ve çoğu zaman düşük kaliteli malzemeler eklendiğinde, ortaya çıkan tablo “sağlık hizmeti” değil, asgari düzeyde işlem yapma çabası haline gelmektedir.

Oysa çözüm bellidir: Özel ilgi gerektiren hastalar için özel kliniklere yönlendirme (sevk) mekanizması kurulmalıdır.

Hem daha uygun ortamda hizmet alınır hem hekim daha verimli çalışır hem de hasta insan onuruna yakışır bir şekilde tedavi edilir. Üstelik bu, sistemin yükünü de azaltır. Ancak bu açık ve uygulanabilir çözüm yerine, sorun görmezden gelinmektedir.

İkinci ve en az bunun kadar çarpıcı bir sorun ise e-reçete uygulamasındaki çelişkidir.

Diş hekimlerine e-reçete yazma zorunluluğu getirilmiştir. Kâğıt üzerinde bakıldığında bu, dijitalleşme adına olumlu bir adım gibi görünmektedir. Ancak sahadaki gerçeklik bambaşkadır: Yazılan reçetelerin önemli bir kısmının eczanede karşılığı yoktur.

Sonuç ne oluyor?

Vatandaş reçeteyi eczaneye gidiyor, ilacı bulamıyor ve cebinden para ödeyerek ilacı temin etmek zorunda kalıyor.

Bu durum açıkça şunu göstermektedir: Sistem, kendi içinde tutarsızdır.

Bir yanda zorunluluk getiriliyor, diğer yanda o zorunluluğun altyapısı oluşturulmuyor. Bunun adı dijitalleşme değil, kâğıt üzerinde reform, sahada mağduriyettir.

Daha açık ifade etmek gerekirse: Vatandaş hem sistemin kurallarına uymak zorunda bırakılıyor hem de bu kuralların eksikliğinin bedelini ödemeye mahkûm ediliyor.

Bu noktada artık şu soruyu sormak kaçınılmazdır: Bu düzenlemeler gerçekten Vatandaşın sağlığını mı gözetiyor, yoksa sistem kendi eksiklerini vatandaşa mı yüklüyor?

Bu Bağlamda;

- 1) Özel ilgi gerektiren (otizm, down sendromu, gelişim geriliği vb.) bireylerin devlet hastanelerinde yeterli hizmet alamadığı biliniyorken, neden özel kliniklere yönlendirme (sevk) sistemi oluşturulmamaktadır?
- 2) Bu hastalar için daha uygun, sakın ve nitelikli hizmet sunabilecek özel kliniklerin sisteme dahil edilmesi yönünde bir çalışma var mıdır?
- 3) Devlet Hastanelerinde kullanılan malzemelerin kalite sorunları ve bunun tedaviye etkileri Bakanlık tarafından denetlenmekte midir?
- 4) Diş hekimlerine getirilen e-reçete zorunluluğuna rağmen, eczanelerde bu reçetelerin karşılığının bulunamaması nasıl açıklanmaktadır?
- 5) E-reçete sistemi ile ilaç temin zinciri arasındaki kopukluk neden hâlâ giderilmemiştir?
- 6) Vatandaşın reçeteli ilacı kendi cebinden almak zorunda kalması, Sosyal Devlet anlayışıyla nasıl bağdaştırılmaktadır?
- 7) Ve en önemli soru: Sağlık hizmetlerinde yaşanan bu açık sistemsel eksikliklerin sorumluluğu kim tarafından üstlenilecek ve bu eksikliklerin bedelini neden yine Vatandaş ödemektedir?